

# Jana Valášková

Zpracovali: Vašek Novák, Filip Lelek, Ondřej Novák a Filip Sojka.



Dne 25. března 2019 jsme navštívili naší pamětnici paní Janu Valáškovou. Nejvíce vzpomínala na konec okupace v roce 1945, který prožila u svých prarodičů v nedalekých Lahovicích. Přes tuto vesnici byl nejlepší přístup k Praze, kterého chtěly využít jednotky SS Walenstein. Proto se zde začala stavět barikáda.

xx

**24:21 – 24:40, 1:12 – 1:27**

*„Pak vyzvali ke stavění barikád. Takže se tam u nás u té chalupy tam před tou topovou álejí na týdletý silnici stavěla barikáda. Všichni ti chlapy co tam bydleli tak přišli k té barikádě, teda stavěli jí a my jsme pomáhali..... Strejda šel na barikádu, ten jako byl voják tak ten rozhodně už měl pušku. Dokonce říkala tam paní, že si vzal, jednak teda ho viděla odcházet z téhle barikády, že si vzal pancéřovou pěst tu protitankovou.“*

xx

Obránci se ze strategických důvodů přesunuli bránit barikádu na most přes Berounku. Rodina se bála a schovala se u sousedů ve sklepě. Mezitím jednotky SS vstoupily do vesnice a teď šlo o život.

XX

**1:57 – 2:23**

„ A ty SS jsme slyšeli, slyšeli jsme, jak jedou, jak rachotěj. Slyšeli jsme ránu, oni si zřejmě tu barikádu tam opuštěnou rozstříleli, protože nebyl nikdo, kdo by jim to odklízal tak jí rozstříleli. Můj děda, kterej prostě v ty světnici se nějak procházel asi byl zvědavej, chtěl vidět. Tak na toho vystřelili. Oni viděli prostě, že se tam někdo pohybuje tak na něj vystřelili.“

XX

Poté jednotky SS pokračovaly k mostu, kde proběhly těžké boje, což mělo pro rodinu tragické následky.

XX

**4:57 – 5:12, 5:31 – 5:56**

„A tam byl klid, tak šly ženy a sbíraly ty padlý a babička se tam šla prostě podívat po tom svým synovi, po strejdovi, a našla ho tam pod tím mostem takhle někde v těch chatičkách a tak jí ženský pomohly naložit na vozejk a přivezla ho domů..... A protože ještě bylo nebezpečí, že ještě nejsme úplně osvobození že jo, měly přijít přece ještě další jednotky a kdyby tam našli prostě u toho domu tuhleto mrtvolu, tak by mohli nás taky postřílet třeba že jo. Takže ho tam zase byli nějaký chlapy co se vrátili, který to přežili. Tak ho zakopali zatím provizorně na zahradě.“

XX

A konečně 9. května vstoupili do vesnice první ruští vojáci, a tak mohli být padlí důstojně pohřbeni.

XX

**8:25 – 8:37, 8:58 – 9:23**

„Pohřeb, protože tam bylo hrozně těch mrtvých, takže jim vykopali hroby vedle silnice tam na té straně Lahovské, kde byly pole..... A to bylo hrozný. To si pamatuju, že jsem viděla pod tou silnicí, ona byla taková vyvýšená, tak pod ní na tom poli leželo takhle vedle sebe ti mrtví položeni a to byli zřejmě asi zrovna ti vlasovci, protože těm se asi zrovna ty rakve nikdo neudělal, takže byli takhle no. A slyšela jsem pláč a nářek.“

XX

